

tiden; men det sker vel at mærke først ved gennemførelsen af den fulde liberalisering. Der vil her være en vis tidsforskydning i processen.

Det, der har været afgørende, og som flere ordførere også har påpeget, bl.a. hr. Aage Frandsen, er at sikre, at alle programudbydere har ret til at få deres programmer udbudt i fællesantennesystemer, og at der er en udvidet brugerindflydelse.

Vi har jo i dag en brugerindflydelse, når det drejer sig om de ikkeforeningsejede fællesantennesystemer. Den brugerindflydelse udvikles nu til at gælde alle fællesantennesystemer, og det er, mener jeg – og dér er jeg helt på linje med det, hr. Aage Frandsen har sagt – et væsentligt skridt fremad for sikring af forbrugernes indflydelse. I øvrigt mener jeg, at det, vi som politikere bør være optaget af i fremtiden på hele telekommunikationsområdet, er at sikre forbrugernes interesser og sikre gennemskuellighed, for så vidt angår prisfastsættelserne på området.

Flere har påpeget trin 2-forløbet. Jeg vil gerne her fra Folketingets talerstol sige, at mit ønske er, at vi fastholder den meget store enighed, der har været her i Folketinget blandt de 6 partier, der står bag dette forlig på telekommunikationsområdet, at vi fastholder momentum, at vi meget hurtigt går i gang med at forhandle det, der skal udmøntes i trin 2: Sikkerhed for, som flere har sagt, at Maren i Kæret også kan have sikkerhed for på et liberaliseret marked, at der er en forsyningsforpligtelse, og at der ikke vil være stigende priser for telebasistjenester i fremtiden.

Hr. Aage Frandsen gik ind i drøftelserne – måske i hovedsagen med sig selv indtil videre – om, hvad det er for nogle basistjenester, der vil være under denne forsyningsforpligtelse i trin 2. Det er jo noget, vi skal forhandle, men mit udgangspunkt er, at det klart er almindelig telefoni, basistelefoni, det er handicapredskabet som skrivetelefonen, og man bør også overveje – det vil jeg selv også lægge op til at vi gør i forligskredsen, fordi vi nu er på vej ind i informationsamfundet – om ikke også opslutning til digital central og dermed også ISDN-muligheden bør være en del af forsyningsforpligtelsen. Vi skal nu drøfte, hvordan vi så finansierer det, men der lægges op til fra Den Europæiske Kommissions side, at det skal finansieres over en universel fond, hvor alle aktører på markedet bidrager til finansieringen af de universelle tjenester.

Hr. Svend Heiselberg tilkendegav, at der var enighed i forligskredsen om muligheden for at rykke hurtigere frem med liberalisering på mobilkommunikationsområdet.

Det er rigtigt, at det er tilkendegivet fra alle 6 partier, at vi fra dansk side ikke vil modarbejde, men tværtimod vil fremme en fælles enighed mellem de europæiske lande på rådsmødet den 13. juni om den regulatoriske ramme for udmøntningen af liberaliseringen på nettet, når det drejer sig om mobilkommunikation. Det har jeg tilkendegivet at jeg vil arbejde på at finde en fælles forståelse af, således at vi, hvis kredsen i øvrigt er enig, kunne rykke frem med en hurtigere liberalisering på dette felt inden den 1. januar 1998, hvor mobiloperatørerne så vil være i stand til at have egen infrastruktur, for så vidt angår deres egne tjenester.

Der blev spurgt om kommunegrænsen, ikke mindst fra Fremskridtspartiets side, men hr. Svend Heiselberg berørte det også. Der er ingen tvivl om, at kommunegrænsen står for fald; det kan enhver se. Kommunegrænsen vil være forsvundet senest 1. januar 1998.

Baggrunden for, at kommunegrænsereglen er opretholdt i udmøntningen af trin 1, er, at hvis kommunegrænsen overskrides, har vi den fulde infrastrukturliberalisering allerede i trin 1. Her er det mit, men også forligspartiernes klare udgangspunkt, at kende og påvirke – det sidste helst i kraftig form – den fælles europæiske regulatoriske ramme for udmøntningen af den frie og lige adgang og konkurrence på telekommunikationsområdet. Det er baggrunden for, at kommunegrænsen opretholdes, for så vidt angår retten til at anlægge egne bredbåndnet og inden for fællesantennesystemet her i trin 1.

Jeg skal i øvrigt sige til hr. Aage Frandsen, at for så vidt angår udmøntningen af de bemyndigelser, der er til forskningsministeren, vil det finde sted, som jeg sagde tidligere, i fuld overensstemmelse med forligspartierne.

Hr. Aage Frandsen var inde på, at der også skulle ske en imødekommelse af den almindelige forbrugers behov for reducerede takster.

Jeg skal sige, at der jo allerede på det felt er et aftalt prisstyringssystem for småbåndsforbindelser, som betyder, at der er realprisfald for Tele Danmarks væsentlige enkelttakster, samlet set nettoprisindekset minus 3 pct., hvor Tele Danmark er forpligtet på at placere 1 pct. af den samlede takstreduktion på væsentlige enkelttakster. Derfor vil også almindelige forbrugere her i udmøntningen af trin 1 mærke en fortsat reduktion af taksterne for deres telefonforbrug.